

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

17 stycznia 2024 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sławomir Matusiak

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Wawrzyniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 stycznia 2024 roku w Sieradzu

odwołania D. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł.

z 31 lipca 2023 r. nr (...)

oraz odwołania D. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł.

z 3 sierpnia 2023 r. nr (...)

w sprawie D. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł.

o podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz zwrot nienależnie opłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne

1. zmienia zaskarżoną decyzję z 31 lipca 2023 r. nr (...) i stwierdza, że przy ustaleniu wysokości składki na ubezpieczenie zdrowotne za kolejne miesiące 2022 roku i na przyszłość ma wobec płatnika składek, będącego komornikiem sądowym, zastosowanie dyspozycja art. 79 ust. 1 w związku z art. 81 ust. 2 za ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych a zatem podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne stanowi kwota przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w IV kwartale roku poprzedniego włącznie z wypłatami z zysku, ogłaszanego przez prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”;

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł. na rzecz D. K. 180 (sto osiemdziesiąt) złotych z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego od dnia uprawomocnienia się orzeczenia;

3. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 3 sierpnia 2023 roku nr (...) w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do dokonania zwrotu nienależnie opłaconych składek przy uwzględnieniu, że wysokość składki na ubezpieczenie zdrowotne za kolejne miesiące 2022 roku i na przyszłość wobec płatnika składek, będącego komornikiem sądowym, winna być ustalona z uwzględnieniem dyspozycji art. 79 ust. 1 w związku z art. 81 ust. 2 za ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, a zatem winna wynieść za rok

2022 – 559,89 (pięćset pięćdziesiąt dziewięć 89/100) złotych miesięcznie a za rok 2023 – 626,93 (sześćset dwadzieścia sześć 93/100) złotych miesięcznie;

4. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł. na rzecz D. K. 180 (sto osiemdziesiąt) złotych z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Sygn.akt IV U 444/23

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł. decyzją, wydaną w dniu 31 lipca 2023r. za nr 101/23 na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1009 ze zm.) i 81 ust. 2, 2b-2d ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2022 r., poz. 2561 ze zm.) stwierdził, że D. K. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą ma obowiązek opłacać składkę na ubezpieczenie zdrowotne w przypadku:

- rocznej podstawy wymiaru składki jako dochód z działalności gospodarczej ustalony zgodnie z art. 81 ust.2 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych,

- miesięcznej podstawy wymiaru składki – dochód z działalności gospodarczej uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc, za który opłacana jest składka, ustalony zgodnie z art. 81 ust.2c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Organ rentowy wskazał, iż z analizy dokumentów rozliczeniowych, dotyczących wykazywania i rozliczania składki na ubezpieczenie zdrowotne wynika, iż płatnik z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej od stycznia 2022r. wykazał formę opodatkowania obowiązującą w danym miesiącu oraz przychód i dochód z działalności gospodarczej dla celów wyliczenia składki miesięcznej na ubezpieczenie zdrowotne z pozycji zasady ogólne – podatek liniowy. W dniu 05.06.2023r. przekazano do ZUS-u korekty dokumentów rozliczeniowych, w których została wskazana forma opodatkowania w pozycji bez formy opodatkowania. Nadto płatnik poinformował, iż w 2022r. rozliczał się wg skali podatkowej, natomiast w 2023r. według stawki liniowej – zasady ogólne podatek liniowy. Odnosząc się do stanowiska pełnomocnika płatnika, zakładającego iż przy ustaleniu wysokości składki na ubezpieczenie zdrowotne za poszczególne miesiące 2022 r. i dalej winna mieć zastosowanie zasada, wynikająca z art. 79 ust. 1 w zw. z art. 81 ust.2za ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych organ uznał, iż nie jest ono prawidłowe. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, iż przepisem determinującym zasady ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne i ich wysokość w stosunku do komorników jest art. 33 ust.3 ustawy o komornikach sądowych stanowiący, iż do komornika stosuje się przepisy ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2647, z późn. zm.), ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1230) oraz ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2561, z późn. zm.), dotyczące osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą. Uregulowanie to oznacza, iż w odniesieniu do komorników sądowych stosuje się wprost przepisy wskazanych tam ustaw regulujących zasady ustalania wysokości składek, jakie zostały określone dla osób, prowadzących działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy Prawo przedsiębiorców. Komornik sądowy, mimo że nie jest przedsiębiorcą, to dla celów ubezpieczeń społecznych jak i ubezpieczenia zdrowotnego został zrównany pod względem tak obowiązków jak i uprawnień z osobami, które prowadzą działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy Prawo przedsiębiorców. Organ rentowy zwrócił uwagę, iż od 1 stycznia 2022r. zostały zróżnicowane zasady ustalania podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne dla osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą a jednocześnie brzmienie art. 33 ust.3 ustawy o komornikach sądowych nie został zmienione. Nie wprowadzono przy tym odrębnych przepisów, określających zasady ustalania podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne dla komorników co oznacza, iż

ustawodawca świadomie utrzymał stosowanie do komorników znowelizowanych przepisów, które obowiązują osoby prowadzące działalność gospodarczą.

Organ zaznaczył, że w przypadku osób prowadzących działalność gospodarczą, wysokość podstawy została ściśle powiązana z formą opodatkowania oraz wysokością uzyskiwanych dochodów z działalności gospodarczej (art. 81 ust.2, 2b-2d ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych). Zatem w związku z brzmieniem art. 33 ustawy o komornikach sądowych powiązanie z formą opodatkowania oraz wysokością uzyskiwanych dochodów /przychodów ma zastosowanie także w przypadku komorników sądowych.

Decyzją z dnia 3 sierpnia 2023r. Nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku D. K. w sprawie wydania decyzji w przedmiocie zwrotu nienależnie opłaconych składek odmówił zwrotu nienależnie opłaconych składek. Organ wskazał, iż w dniu 5 czerwca 2023r. zostały przesłane korekty deklaracji rozliczeniowych za okres od stycznia do grudnia 2022r., w których wnioskodawca zmienił formę opodatkowania, tj. nie wykazał formy opodatkowania pomimo wcześniej deklarowanej formy opodatkowania na zasadach ogólnych – podatek liniowy. Czynności te wynikały ze stanowiska przedstawionego przez pełnomocnika wnioskodawcy, zakładającego iż w stosunku do płatnika, będącego komornikiem sądowym, przy ustalaniu wysokości składki na ubezpieczenie zdrowotne za kolejne miesiące i dalej należy stosować dyspozycję art. 79 ust.1 w zw. z art. 81 ust.2a ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Ponieważ argumentacja wnioskodawcy została zakwestionowana w decyzji z dnia 31 lipca 2023r., tym samym brak jest przesłanek do uznania wzmiankowanych składek jako nienależnie opłaconych.

Odwołanie od obydwóch decyzji wniósł D. K.. Pełnomocnik odwołującego wniósł o zmianę decyzji z dnia 31 lipca 2023 r. i stwierdzenie, że przy ustaleniu wysokości składki na ubezpieczenie zdrowotne za kolejne miesiące 2022 r. i na przyszłość wobec płatnika składek będącego komornikiem ma zastosowanie dyspozycja art. 79 ust.1 w zw. z art. 81 ust.2a ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych a zatem podstawę wymiaru tej składki stanowi kwota przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego włącznie z wypłatami z zysku, ogłaszanego przez Prezesa GUS w Dzienniku Urzędowym Monitor Polski; w zakresie decyzji z dnia 3 sierpnia 2023r. odwołujący wniósł o jej zmianę i zwrot nienależnie opłaconych składek przy uwzględnieniu, iż wysokość składki na ubezpieczenie zdrowotne za kolejne miesiące 2022r. i na przyszłość wobec płatnika składek, będącego komornikiem sądowym winna być ustalana z uwzględnieniem dyspozycji art. 79 ust.1 w zw. z art. 81 ust.2a ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych a zatem wynieść za rok 2022r. 559,89 zł miesięcznie a za rok 2023r. 626,93 zł miesięcznie.

Zdaniem odwołującego dokonana przez organ rentowy wykładnia obowiązujących przepisów prawa jest nieprawidłowa, bowiem pomija faktyczny charakter pozycji i funkcji realizowanej przez płatnika składek jako komornika sądowego. Pełnomocnik odwołującego odwołał się przy tym do stanowiska, wyrażonego przez Krajową Radę Komorniczą w analizie prawnej dot. sposobu określania składki na ubezpieczenie zdrowotne komornika sądowego w świetle przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z uwzględnieniem stosowania art. 81 ust.2a ww. ustawy przy określeniu wysokości składki zdrowotnej a także poglądu judykatury, zawartego w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 28 września 2023 r. w sprawie III AUa 230/23.

Organ rentowy wniósł o oddalenie obydwóch odwołań z argumentacją jak w uzasadnieniach zaskarżonych decyzji, wnosząc o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Postanowieniem, wydanym w dniu 29.10.2023r. w sprawie IV U 445/23, Sąd Okręgowy w Sieradzu połączył sprawy z odwołania od obydwóch ww. decyzji do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pełnomocnik płatnika składek D. K., będącego Komornikiem Sądowym, w dniu 31 maja 2023 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł. z pismem zawierającym stanowisko w sprawie oraz wniosek o wydanie decyzji. Zdaniem płatnika przy ustaleniu wysokości składki na ubezpieczenie zdrowotne za kolejne miesiące 2022r. i dalej w jego sytuacji prawnej winna mieć zastosowanie dyspozycja art. 79 ust.1 w zw. z art. 81 ust.2za ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Płatnik na uzasadnienie zajętego stanowiska przytoczył argumentację, przedstawioną w analizie prawnej Krajowej Rady Komorniczej dot. sposobu określania składki na ubezpieczenie zdrowotne komornika sądowego w świetle przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z uwzględnieniem stosowania art. 81 ust.2 za ww. ustawy przy określeniu wysokości składki zdrowotne.

W odpowiedzi na wezwanie organu rentowego do podania stosowanej przez płatnika formy opodatkowania dla celów opłacania podatku dochodowego od osób fizycznych od dochodów, uzyskanych jako komornik sądowy, pełnomocnik D. K. w piśmie złożonym 29.06.2023r. wyjaśnił, iż Komornik Sądowy D. K. w 2023r. jest opodatkowany wg stawki liniowej (podatkowa księga przychodów i rozchodów – zasady ogólne podatek liniowy), zaś w 2022 r. rozliczał się wg skali podatkowej.

W toku postępowania, związanego z weryfikacją powyższych okoliczności, organ rentowy uzyskał informację Naczelnika Urzędu Skarbowego w W., iż D. K. jako podatnik od 01.01.2022r. zgłosił opodatkowanie dochodów uzyskanych z pozarolniczej działalności gospodarczej w formie zasad ogólnych. Zmiana opodatkowania dokonana została na podstawie złożonego zeznania rocznego za 2022r. (zmiana opodatkowania z podatku liniowego na zasady ogólne). Pismem z dnia 19.07.2023r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł. powiadomił D. K. Komornika Sądowego w P. o zakończeniu postępowania administracyjnego a w dniu 31 lipca 2023r. wydał zaskarżoną decyzję nr (...).

W dniu 11 lipca 2023r. pełnomocnik płatnika Komornika Sądowego D. K. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł. wniosek o wydanie decyzji w przedmiocie nienależnie opłaconych składek za rok 2022 i dalej. Zaskarżoną decyzją z dnia 3 sierpnia 2023 r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł. odmówił D. K. zwrotu nienależnie opłaconych składek.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle bezspornego stanu faktycznego, sprowadzającego się do ustalenia iż D. K. podlega ubezpieczeniu zdrowotnemu jako komornik sądowy a podstawa wymiaru składek na to ubezpieczenie od 2022 r. była określona wg zasad, określonych w art. 81 ust.2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U.2022.2561 t.j.), spór dotyczył ustalenia, czy dotychczasowy sposób określania podstawy wymiaru składki zdrowotnej dla płatnika jest prawidłowy, czy też winien być określony zgodnie z art. 81 ust.2za ww. ustawy. Powołany przepis stanowi, iż podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne pozostałych osób prowadzących działalność pozarolniczą wymienionych w art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, innych niż wskazane w ust. 2, 2e, 2z i 2zaa, stanowi kwota przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego, włącznie z wypłatami z zysku, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku kalendarzowego. Analizując kwestię, związaną z podstawami zastosowania zawartego w powołanym przepisie uregulowania wobec komorników sądowych jako płatników składek należy wyjść od przedstawienia przepisów, określających status komorników sądowych. I tak stosownie do 33 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz.U.2023.1691 t.j.), komornik nie jest przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów regulujących podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej (ust.1), nie może on prowadzić działalności gospodarczej (ust.2), zaś stosownie do ust.3 do komornika stosuje się przepisy ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128 z późn. zm.), przepisy ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 423 z późn. zm.) oraz przepisy ustawy

z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285 z późn. zm.), dotyczące osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą.

W świetle powołanego przepisu ustawy o komornikach sądowych komornicy nie są przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów regulujących podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej oraz nie mogą prowadzić działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U.2023.221 t.j.) przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą. Zgodnie zaś z art. 3 ww. ustawy, działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły. Choć działalność komornika spełnia w zasadzie ustawowe definicje zarówno przedsiębiorcy, jak i działalności gospodarczej, bowiem komornik jest osobą fizyczną, która prowadzi zorganizowaną działalność (w ramach utworzonej przez niego kancelarii), a także ta działalność jest działalnością zarobkową (zarobki są zaś uzależnione od aktywności i efektywności danego komornika) wykonywaną we własnym imieniu (w odróżnieniu od pracownika, który wykonuje czynności w imieniu osoby, która go zatrudniła), a także wykonywaną w sposób ciągły, to jednak nie można pominąć, iż według cyt. art. 33 ustawy o komornikach sądowych komornik nie jest jednak przedsiębiorcą i nie może prowadzić działalności gospodarczej. Tego rodzaju usytuowanie komornika sądowego w aspekcie przepisów, regulujących jego status, ma przede wszystkim rozwiązać wątpliwości odnośnie charakteru pracy komornika jako funkcjonariusza publicznego w ramach struktur państwa, a także wskazać na ograniczenia z tego wynikające, analogiczne do tych, które posiada sędzia w prowadzeniu działalności gospodarczej. Przyjmując takie rozwiązanie prawne ustawodawca rozstrzygnął dylemat, czy komornik jest bardziej przedsiębiorcą, czy funkcjonariuszem publicznym, na rzecz tej drugiej opcji (por. Simbierowicz Maciej (red.), Świtkowski Marcin (red.), Komentarz do ustawy o komornikach sądowych, [w:] Ustawa o komornikach sądowych. Ustawa o kosztach komorniczych. Komentarz, wyd. III Opublikowano: LEX/el. 2023). Jednocześnie należy mieć na względzie, iż odesłanie w art. 33 ust.3 ustawy o komornikach sądowych do przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, dotyczących osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą nie jest równoznaczne ze zmianą charakteru prawnego komornika sądowego jako ubezpieczonego. Także przyjęcie przez ustawodawcę form opodatkowania komorników sądowego, tak jak osób prowadzących działalność gospodarczą, nie oznacza, iż następuje zmiana charakteru tego podmiotu, bowiem sposób opodatkowania przychodów w ustawie podatkowej nie kreuje bowiem samodzielnie ani podstawy działania danego podmiotu, ani jego charakteru czy tytułu ubezpieczenia. Sąd Okręgowy podziela w pełni stanowisko Sądu Apelacyjnego w Łodzi, wyrażone w wyroku z dnia 28 września 2023 r. III AUa 230/23, iż komornicy nie mieszczą się w dyspozycji art. 81 ust. 2 ustawy z 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, nie są bowiem przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów ustawy z 2018 r. prawo przedsiębiorców, ani nie należą do żadnej z grup określonych w art. 8 ust. 6 punkt 1,3,4,5 u.s.u.s. Nie wykonują także wolnego zawodu. Jedynie z punktu widzenia istnienia tytułu ubezpieczenia komornicy sądowi traktowani są jako osoby prowadzące działalność pozarolniczą. Komornicy nie są objęci dyspozycją art. 81 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2561 z późn. zm.), a zatem do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne komorników winien mieć zastosowanie art. 81 ust. 2za, normujący podstawę wymiaru składek na to ubezpieczenie „pozostałych osób prowadzących działalność pozarolniczą wymienionych w art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, innych niż wskazane w ust. 2, 2e, 2z i 2zaa” przywołanego art. 81 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Tym samym odwołanie od zaskarżonej decyzji z dnia 31 lipca 2023r. Sąd Okręgowy uznał za uzasadnione, orzekając na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. jak w pkt 1 wyroku.

Skutkiem uznania, iż organ rentowy wadliwie określił podstawy wymiaru składek ubezpieczenie zdrowotne D. K. od stycznia 2022 r. jest przyjęcie, iż składki na ubezpieczenie zdrowotne, uiszczane od podstawy wymiaru, przewyższającej tę podstawę ustaloną w oparciu o art. 81 ust. 2za 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, są składkami nienależnie opłaconymi. Nienależnie opłaconą jest składka opłacona bez podstawy prawnej, tj. wtedy, gdy albo nie istniał tytuł prawny do ubezpieczenia

społecznego, albo gdy istniało zwolnienie od opłacania składek, bądź gdy zobowiązanie z tytułu ubezpieczenia było niższe niż opłacona składka. Stosownie do art. 24 ust. 6a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2023.1230 t.j.), nienależnie opłacone składki podlegają zaliczeniu przez Zakład z urzędu na poczet zaległych lub bieżących składek, a w razie ich braku - na poczet przyszłych składek, chyba że płatnik składek złoży wniosek o zwrot składek, z zastrzeżeniem ust. 6c, 8 i 8d. 6c. Ust.6 c stanowi, iż po stwierdzeniu, że składki zostały nienależnie opłacone, płatnik składek może złożyć wniosek o ich zwrot. Mając na uwadze, iż wobec zmiany decyzji z dnia 31 lipca 2023r. zobowiązanie D. K. jest w rzeczywistości niższe aniżeli opłacona składka a płatnik składek wystąpił o ich zwrot, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w zw. z powołanymi przepisami ustawy systemowej orzeczono jak w pkt 3 wyroku. Na podstawie art. 98 k.p.c. orzeczono o kosztach postępowania, należnych odwołującemu się oddzielnie w każdej z połączonych spraw, ustalając koszty zastępstwa procesowego na podstawie § 9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2023.1935 t.j.).